

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 29. april 2026

Rettens nr. 12-5379/2025

Politiets nr. 4200-73112-00005-25

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
født Dato 1983

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 14. oktober 2025. Revideret anklageskrift er senest modtaget den 5. marts 2026.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 237, jf. § 21, forsøg på manddrab, ved den 29. maj 2025 ca. kl. 16.40 på M.P Bruuns Gade 7, Aarhus Banegård, perron 3, afsnit C i Århus, at have forsøgt at dræbe Forurettede, idet tiltalte for at dræbe stak Forurettede mindst to gange i halsen med en kniv, herunder i venstre halsvene og i nakkepulsåren, hvorved Forurettede var i livfare og modtog behandling i form af blandt andet tilførsel af blodprodukter svarende til tre liter fuldblod,

2.

knivlovens § 7, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1, ved den 29. maj 2025 ca. kl. 16.40 på M.P Bruuns Gade 7, Aarhus Banegård, perron 3, afsnit C i Århus på of-fentligt tilgængeligt sted uden anerkendelsesværdigt formål, og under skær-pende omstændigheder, i forbindelse med det i forhold 1 passerede at have været i besiddelse af en kniv.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte straffes med fængsel i 7 år.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af en kniv hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte, har i forhold 1 erkendt at have tilføjet foruret-

tede 1 knivstik, men har påstået straffrihed i medfør af straffelovens § 13. Han har subsidiært påstået forholdet henført under straffelovens § 245, stk. 1. I forhold 2 har han erkendt sig skyldig.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til påstanden om konfiskation.

Forurettede har påstået, at tiltalte skal betale 30.000 kr. i godtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, med renter efter samme lovs § 16.

Tiltalte har bestridt pligten til at betale godtgørelse og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Torsdag den 29. maj 2025 kl. 16.42 modtog Østjyllands Politi en telefonisk anmeldelse fra en borger om, at en mand var blevet stukket i halsen på perronen ved spor 3 på Aarhus Hovedbanegård.

Ved politiets ankomst til stedet kort tid efter fandt man på perronen en mand, der lå på ryggen på jorden og blødte kraftigt fra halsen. Betjentene påbegyndte førstehjælp, bistået af ambulancereddere og paramediciner, som ligeledes ankom til stedet. Manden, som siden blev identificeret som Forurettede, blev med ambulance kørt til Skejby Sygehus, hvor læsionerne i hans hals blev syet sammen.

Af personundersøgelse af 16. juni 2025 fra Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin, fremgår om en undersøgelse af Forurettede, foretaget den 29. maj 2025 kl. 23.15, blandt andet:

”Resumé og konklusion

Ved undersøgelsen af den 23-årige mand, der har været udsat for overfald med kniv, begået cirka syv timer forud for hændelsen, fandtes:

To sammenhængende skarprandede læsion på halsen (4), hudafskrabninger i ansigt (1-3), på arme (7-9) og ben (11,12), blodunderløbne mærker på højre arm (5, 6) og højre ben (10) samt et skorpedækket sår på højre hæl.

Der sås blodtilsmudsning på venstre øre og højre arm

Det er oplyst, at undersøgte blev indbragt som traume til Aarhus Universitetshospital, hvor der på halsen fandtes to sammenhængende stiklæsioner (læsion 4). Der fandtes læsion af venstre halsvene (vena jugularis interna sin) og nakkepulsåre (arteria vertebralis sin). Der var ikke læsion af spise- eller luftrør. Karrene blev syet sammen, og huden blev lukket.

Undersøgte har i alt fået blodprodukter svarende til 3 L fuldblod.

De skarprandede læsioner på halsen (4) er en frisk følge efter mindst to skarpe traumer, påført med et skarpt redskab, som eksempelvis en kniv som oplyst i sagen.

På baggrund af scanningsbeskrivelser og journalnotater består læsion 4 af to sammenhængende læsioner, der hver har karakter af stik, eventuelt kombineret med snit og/eller operationsforlængelse, med to underliggende stikkanaler A og B (...).

Det vurderes, at stiklæsionerne er påført med nogen, men ikke nødvendigvis stor kraft.

Læsion 1-3 og 5-12 er ligeledes friske men følger efter mindre, ukarakteristiske stumpe traumer.

Læsion 13 er ældre og uspecifik.

På det foreliggende må det antages, at undersøgte har været i livsfare, idet undersøgte uden den akutte, kompetente lægelige behandling med sammensyning af pulsåre på halsen, næppe havde overlevet.

...

Af journalnotat fra Intensiv Øst, Aarhus Universitetshospital, fremgår det, at undersøgte blev vækket fra såkaldt kunstigt koma den 30.05.2025.

Herefter var han usamarbejdsvillig, truende og tiltagende urolig. Han forlod afdelingen mod givent råd den 30.05.2025 klokken cirka 14.00.

...

Objektiv undersøgelse

...

Undersøgte er en mand med udseende svarende til de angivne 23 år.

Legemsbygning normal, ernæringstilstand middel. Højde mål til 170 cm, vægt anslås af intensivpersonale til 70 kg.

...

Hals

Læsion 4: På forsiden af halsen mod venstre side, ses en sammensyet, skarprandet læsion med form som et T, målende 4 cm i den tværgående del øverst i T'et, og 6 cm i den længdegående del af T'et. Grundet stram sammensyning kan sårrande og sårvinkler ikke vurderes. Læsion er 138 cm over hælniveau.

...

Stikkanaler:

Stikkanal A: Fra indstiksstedet ved den sammensyede læsion på hudoverfladen (4), gående forfra-bagud, med læsion af venstre nakkepulsåre (arteria vertebralis sin). Stikdybde cirka 6-8 cm.

Stikkanal B: Fra indstiksstedet ved den sammensyede læsion på

hudoverfladen (4), gående oppefra og skråt nedad, bagud til toppen af brystskilleveggen (mediastinum superior), med læsion af venstre halsvene (vena jugularis interna sin). Stikdybde cirka 5-7 cm.
...”

Af en kriminalteknisk erklæring af 6. august 2025, udarbejdet af Nationalt Kriminalteknisk Center, fremgår blandt andet:

”...

2 Gerningsstedsbeskrivelse og tilstand

2.1 Gerningsstedsbeskrivelse

Gerningsstedet er et åbent venteskur på perronen ved spor 2 og 3 på Århus Banegård.

Venteskuret er opført i gråt malet metal med sider i glas. Det er indrettet med en trepersoners bæk og en skraldespand i metal. Gulvet i venteskuret er grå betonfliser, og perronen rundt om er belagt med asfalt.

Der er fri adgang til gerningsstedet, bl.a. via en trappe, der fører fra et overdækket cykelparkeringsområde langs med M. P. Bruuns Gade ned til perronen.

...

4 Gerningsstedsundersøgelse

4.1 Udvendig undersøgelse

(...)

I venteskuret havde hundepatruljerne markeret tre cigaretskod (KT 3 – KT 5) på fliserne og en muligt spyt (KT 6) på asfalten uden for venteskuret, ca. 60 cm fra bænken. Der sås intet blod inde i venteskuret.

På perronen, ca. 60 cm øst for venteskuret, sås et par spredte drypstænk af blod, der efter et par meter gik over i en egentlig drypserie, der strakte sig ca. 25 m videre mod øst af perronen, hen langs sydsiden af en perronbygning, i retning mod check-ind området og trappen op til M. P. Bruuns Gade. Neden for trappen sås et område med kraftige blodtilsmudsninger, blodtilsmudset tøj og diverse brugt udstyr og emballage fra førstehjælpsudstyr.

Flere steder på perronen langs drypserien, ca. med to til fire meters mellemrum, sås større samlinger af blodstænk i projekterede blodstænksmønstre.

På perronbygningens sydvestlige hjørne og en sydvendt dør sås store

blodstænk med en skråt nedadgående retning fra en højde af ca. 110 cm og nedefter. Enkelte af blodstænkene havde dannet flydemønstre ned ad døren og bygningens facade. Blodstænkene dannede også her et projekteret blodstænksmønster.

Projekterede blodstænksmønstre frembringes under tryk, typisk fra en brist i blodkredsløbet, og ses som pulserende sprøjt af blod, der ofte afsættes som ”bølgede” forløb.

Der blev sikret blod (KT 7 og KT 8) hhv. fra et blodstænk på døren og fra et projekteret blodstænksmønster på perronen, ca. 1 m til højre for døren.

Omkring behandlingsstedet ved check-ind standen sås store blodtilsmudsninger og flere projekterede blodstænksmønstre.

...

5 Undersøgelse af spor og effekter

...

KT 23: Kniv

(...)

Sort kniv af mærket SecureEx SRK-C i sort plasticskede.

Plasticskeden havde ti metaløjer rundt langs kanten til snore samt fire udskæringer til remme. Skæftet havde en sort, nubret gummibelægning og i enden var der et øje til en snor. Knivens blad blev opmålt til en længde af ca. 12,6 cm og ca. 2,8 cm, hvor bladet var bredest. Bladet var tveægget på de yderste ca. 5,5 cm.

Der sås blodtilsmudsning på knivens blad, ned langs æggen til skæftet og på skæftet.

...”

Der er dokumenteret fra fotomappen til erklæringen. Den omhandlede kniv har været forevist under hovedforhandlingen.

Tiltalte blev anholdt på Aarhus Hovedbanegård den 29. maj 2025 kl. 16.51. Ved anholdelsen påviste han en kniv, der lå i hans rygsæk. Han blev samme aften undersøgt på Retsmedicinsk Institut, hvor hans højde blev målt til 176 cm.

Han blev dagen efter fremstillet i grundlovsforhør og har siden været varetægtsfængslet, sigtet for forsøg på manddrab.

Forklaringer

Tiltalte har forklaret, at han var på banegården i Aarhus den 29. maj 2025 om eftermiddagen. Da han kom, gik han ned på perron 3.

Forevist stillbillede fra videoovervågning på banegården, minuttal 02.48, har tiltalte forklaret, at han sad på en bænk omme bagved.

Forevist foto, fil 2, side 38, har tiltalte forklaret, at billedet viser den bænk, han sad på. Han hørte skrig og råb fra den senere forurettede henne ved den sorte bygning, der ses længere inde i billedet. Toget holdt der ikke på det tidspunkt.

Han sad og så på sin telefon. Forurettede kiggede ud over togsporene og begyndte at gå hen mod bænken, hvor han sad. Han troede, at forurettede ville se efter flasker i den skraldespand, der var ved bænken. Han havde tidligere set forurettede samle flasker. Da forurettede befandt sig ca. 2 meter fra ham, på hans venstre side, skiftede forurettede pludselig gangretning og spyttede ned på eller lige foran hans sko, hvorefter forurettede fortsatte helt tæt hen til ham, så forurettede stod ved hans sko. Han troede, at forurettede ville gå ind i ham, men forurettede vendte sig og gik hen mod skraldespanden. Han sad selv stadig ned. Han undrede sig over forurettedes adfærd. Halvvejs henne ved skraldespanden, men stadig tæt på ham, vendte forurettede sig mod ham. Han, tiltalte, kiggede op. Forurettede sagde: ”Luder” . Tiltalte spurgte: ”Hvad fanden har du gang i?” , mens han rejste sig op og gik lidt til venstre, ud mod togskinnerne.

Efter 1-2 sekunder begyndte forurettede at gå hen mod ham samtidig med, at han råbte forskellige grimme ord. Han husker ikke nøjagtigt, hvad forurettede råbte, men det var ord som ”luder” og noget om tiltaltes mor. Han opfattede forurettede som truende, fordi forurettede gik tæt på ham. Han opfattede også de ord, der blev sagt, som truende, for det er ikke normalt at kalde nogen for ”luder” . Da forurettede var så tæt på ham, at de kunne røre hinanden, stod han, tiltalte, med armene oppe foran sig som et slags skjold. Han sagde til forurettede, at han skulle gå væk, men det skete ikke. Forurettede blev stående helt tæt på ham og blev ved med at råbe. Han husker ikke, hvor forurettede havde sine hænder. Efter 3-5 sekunder skubbede han forurettede væk med hænderne, vist nok ved at skubbe til hans brystkasse. Forurettede trådte en halv meter tilbage og lavede en bevægelse med sin venstre hånd mod ham. Forurettedes hånd var halvåben, og det var en slags skub, som ikke var hårdt, men i situationen opfattede han det som et slag. Han blev ramt øverst i brystet, ved kravebenet. Han reagerede, fordi han opfattede det som et slag, og han slog ud efter forurettede med knyttet hånd. Slaget ramte ikke, fordi forurettede hurtigt flyttede sit hoved. Han vil tro, at han havde ramt forurettede, hvis forurettede ikke havde flyttet hovedet.

Han forklarede det samme som nu, da han blev afhørt den 4. juli 2025.

Foreholdt rapport fra afhøring den 4. juli 2025, fil 2, side 238, 5. sidste linje, hvorefter tiltalte skulle have forklaret, at han ikke blev slået af forurettede, men skubbet, har tiltalte forklaret, at det svarer til det, han har forklaret nu.

Han slog ud efter forurettede for at få ham til at gå væk. Han ved ikke, om det var et kraftigt slag, for han har ikke noget at sammenligne med. Han mis-tede balancen, da han slog ud efter forurettede. Han væltede næsten og ramte jorden med venstre hånd og muligvis også det ene knæ. Han havde sin tele-fon i venstre hånd, så den ramte også jorden. Han lagde telefonen ned i ven-stre lomme. Forurettede fortsatte med at råbe grimme ord. På det tidspunkt havde tiltalte rejst sig op, og forurettede havde ikke flyttet sig. Der var nok en afstand på lige under 1 meter mellem dem. Han prøvede at skabe afstand ved at gå væk, men forurettede fulgte efter ham. Han endte med at stå på venstre side af bænken ca. en halv meter foran den glasvæg, der vender ned mod den sorte bygning, som ses i baggrunden på fotoet, fil 2, side 38. På det tidspunkt stod forurettede helt tæt på ham igen. Han, tiltalte, havde igen ar-mene oppe foran sig som et skjold. Efter ca. 3-5 sekunder gik forurettede væk fra ham og op imod den sorte bygning, men ca. 2 meter længere fremme vendte forurettede sig om og gik tilbage mod ham. Forurettede spyttede ud efter hans ansigt, men ramte ikke. Han kunne i hvert fald ikke mærke noget. De stod nok 1-1½ meter fra hinanden. Han husker ikke, hvor forurettede havde sine arme, men de var ikke oppe på noget tidspunkt. Forurettede holdt en pose i højre hånd, formentlig med flasker.

Han skubbede forurettede væk, men forurettede kom igen tæt på ham. Han begyndte at gå frem mod forurettede for at presse ham til at gå væk. De fortsatte op mod den sorte bygning. Mens de gik, tænkte han, at der kunne ske noget mere, end at forurettede slog ham. Han tænkte, at forurettede mås-ke havde en kniv på sig. Han husker ikke, om han kiggede ned på forurette-des hænder. Han stoppede op 1-2 sekunder senere, og det gjorde forurettede også. Han stod i 2-3 sekunder og tænkte på, hvad han skulle gøre. De be-fandt sig nok ca. 4 meter fra bænken. Han tænkte, at han ville gå tilbage til sin taske og skabe sikker afstand til forurettede. Han ville hente en kniv, som han havde i tasken, og vise forurettede kniven for at sikre, at forurettede ikke gik tæt på ham igen. Han gik hen og tog kniven op af tasken og gik frem mod forurettede med kniven. Han tænkte, at han på den måde så mere skræmmende ud, og at risikoen for, at forurettede gik tæt på ham, ville blive mindre, jo mere skræmmende han så ud. Han sagde til forurettede 2-3 gan-ge, at forurettede skulle gå væk. Han signalerede også med højre hånd, som holdt kniven, at forurettede skulle gå væk. Hans arm var ført op i skulderhøj-de og halvt strakt ud.

Forurettede gik ikke væk. Da der var ca. 2 meter mellem dem, stoppede til-talte op. Det sidste, han sagde, var: "Lad mig være i fred, hold dig væk" . Han stod med siden til forurettede med kniven i hånden og armen halvt strakt ud. Kniven var stadig rettet hen mod forurettede. Forurettede blev ved med at råbe. Der gik måske 1-2 sekunder, så begyndte forurettede at gå hen mod ham. Forurettede stoppede først med at gå, da hans hals var 20-30 cm fra kniven, men fortsatte med at bevæge sin hals og sit hoved frem mod kniven, indtil halsen var 1-2 cm væk fra kniven. Efter yderligere 1-2 sekunder be-

gyndte forurettede igen at læne sig fremover, og forurettede pressede nu sin hals mere og mere ind i kniven. Det begyndte at bløde. Forløbet varede ca. 3-4 sekunder, hvorefter forurettede trak sig lidt tilbage, så hans hals igen be-fandt sig 20-30 cm fra kniven. På dette tidspunkt ”frøs” tiltalte. Han tænkte, at forurettede måtte være sindssyg. Han kiggede ned mod forurettedes hånd for at se, om han havde en kniv. Han så ingen kniv. Forurettede havde stadig bæreposen i højre hånd. Han frygtede, at forurettede ville tage fat i hans hånd og forsøge at få kniven fra ham. Derfor stak han forurettede med kniven. Han ramte forurettede i halsen. Han frygtede, at forurettede ville forsøge at dræbe ham, og han ville have forurettede til at gå væk, så forurettede ikke havde mulighed for det.

Da han havde ramt forurettede, vendte forurettede sig om og begyndte at gå væk. Tiltalte blev stående i et par sekunder for at sikre, at forurettede ikke kom tilbage igen. Da forurettede befandt sig ca. 2 meter fra ham og stadig var på vej væk, gik han selv tilbage til bænken. Der var blod på kniven og vist nok også lidt på hans hånd. Han havde en vandflaske i tasken, og han brugte vandet fra flasken til at skylle blodet af hånden og kniven. Han lagde kniven ned i tasken og tænkte på, hvad han skulle gøre. Han var egentlig på vej hjem og skulle med det tog, som i mellemtiden var ankommet. Han be-sluttede at tage med toget og derefter finde ud af, hvad han skulle gøre. Han tjekkede ind på sin rejseapp. Han kunne se, at der var en kvinde og nogle an-dre henne hos forurettede. Han gik ind i toget og satte sig. Han tænkte, at han hellere måtte tage på politistationen, når han kom til Randers, og fortæl-le, at han var blevet angrebet og havde været nødt til at forsvare sig selv. På et tidspunkt rejste han sig op, fordi han ikke kunne sidde stille. Han så, at forurettede lå på jorden, og at der sad en kvinde ved siden af ham. Han satte sig ned igen og så, at der kom politi og ambulancefolk. Han tænkte, at han også kunne gå ud på perronen og tale med politiet. Da han kom ud af toget, sad der 2 ambulancefolk ved forurettede. Ca. 2 meter fra forurettede og ca. 4 meter fra tiltalte stod der 2 betjente. Situationen virkede meget stressende, så han valgte at sætte sig tilbage i toget og at holde fast i planen om at henvende sig på politistationen i Randers. Det var vist nok på det tidspunkt, at han hørte en kvinde i toget tale i telefon om, hvad der var sket. Han tænkte, at han kunne sætte sig hos hende og tale om det, der var sket, for at håndtere al stressen. Han spurgte hende, om hun var klar over, hvad der var sket, og for-talte, at det var ham, der var involveret, at det var selvforsvar, og at han var på vej til Randers Politistation for at tale med politiet. Hun sagde ikke noget. Han viste hende, at hans telefon var gået i stykker. Hun havde sin telefon i hånden, og han kunne høre en mand, der talte i den anden ende. Hun rejste sig op og gik ind i den næste togvogn. Han satte sig tilbage til den plads, hvor hans taske stod. Efter lidt tid kom der nogle betjente ind i toget. De kig-gede og sagde noget i retning af: ”Hvor er han?”. Han kunne regne ud, at de gerne ville tale med ham, så han rejste sig op og rakte hænderne i vejret. Han husker ikke, hvor mange betjente, der var, men en af dem spurgte, om han var den, de ledte efter, hvilket han bekræftede. De sagde, at han skulle række sine hænder frem. Betjenten tog fat i hans hænder og rev ham ned på gulvet.

De spurgte, hvor kniven var, og han svarede, at den lå i tasken. Han blev lagt i håndjern og ført ud af toget. Derefter gik de op til en politibil.

Da han tidligere i forløbet var gået tilbage til sin taske for at hente kniven, var forurettede blevet stående ca. ud for den sorte boks. Tiltalte kunne ikke bare gå væk, for der var ikke nogen vej væk, bortset fra togsprene. Forurettede stod mellem den sorte boks og togskinneerne. Han tænkte ikke på at løbe bag om venteskuret og den sorte boks, eller f.eks. at søge hjælp hos andre mennesker.

Foreholdt rapport fra den 11. september 2025, fil 3, side 16-17, hvoraf fremgår, at tiltaltes forklaring ifølge hans forsvarer blev godkendt med ganske få rettelser, har tiltalte forklaret, at han er overbevist om, at han sagde til politi-et under afhøringen, at han frygtede, at forurettede havde en kniv, for det var årsagen til det hele. Han forstår ikke, hvis dette ikke fremgår af rapporten.

Foreholdt rapport fra afhøring den 4. juli 2025, fil 2, side 239 øverst, har tiltalte fastholdt, at han er sikker på, at han forklarede under afhøringen, at han frygtede, at forurettede havde en kniv. Hvis ikke det står i rapporten, må lydoptagelsen af afhøringen afspilles.

Han husker ikke, om han så ned på forurettedes hænder for at se, om forurettede havde en kniv, før han gik hen og hentede kniven, eller om det var senere. Forurettedes højre hånd var nede langs siden. Forurettedes venstre hånd var omkring hoften eller maven, tæt på tiltaltes hånd med kniven.

Da han gik frem mod forurettede, holdt han kniven oppe i skulderhøjde og signalerede med den og sagde, at forurettede skulle gå væk. Han vil ikke beskrive det sådan, at han viftede med kniven. På det tidspunkt var der ca. 2 meter mellem dem. Forurettede gik frem og pressede sin hals ind i kniven. Tiltalte "frøs" og trak ikke kniven væk. Han var i en choktilstand og tænkte slet ikke på noget på det tidspunkt. Han så ikke, hvor forurettedes arme var, da forurettede pressede sin hals ind i kniven. Han så heller ikke forurettedes ben, men de må have været ca. 1 meter fra tiltalte. Tiltalte stod helt stille. Efter 3-4 sekunder trak forurettede ansigt, hals og overkrop tilbage og stod helt oprejst, men han fortsatte med at råbe. Det blødte meget ud af halsen. Han kunne ikke se nogen kniv hos forurettede. Han havde fortsat kniven oppe i skulderhøjde. Han frygtede, hvad forurettede kunne finde på, og tænkte, at forurettede måske havde en kniv eller måske ville tage kniven fra ham. Derfor stak han forurettede med kniven. Forurettede nåede ikke at prøve at tage kniven fra ham, før han stak. Han stak forurettede i halsen, fordi forurettede stod med halsen lige foran kniven, og han kunne ikke nå at tænke over at ramme forurettede et andet sted. Han var nødt til at stikke hurtigt, så forurettede ikke nåede at igangsætte et angreb for at dræbe ham.

Siden 2023 har han altid haft en kniv i tasken. I 2023 var han ude for, at en anden person kom hen til ham i Aarhus og truede ham og var aggressiv.

Efter den episode følte han sig ikke længere sikker, og han ville have mulighed for at forsvare sig. Han tænkte, at kniven om nødvendigt kunne bruges som afskrækkelse i selvforsvar. Han havde tidligere haft en saks, både af praktiske årsager og ti at afskrække med. Den skiftede han ud med kniven.

Han er overbevist om, at han har sagt til politiet, at forurettede havde sin ene hånd i hoftehøjde.

Han frygtede, at forurettede ville tage kniven, fordi forurettede havde mulighed for det og fremstod sindssyg, påvirket, meget hidsig og ude af kontrol.

Forurettede nåede ikke at gøre noget, der bragte tiltalte i livsfare, før tiltalte stak ham.

Efter at han havde stukket forurettede, gik han tilbage til sin taske. Han tror ikke, at han overvejede at hjælpe forurettede med at standse blødningen. Han så, at der var en dame tæt på, der hjalp ham.

Han havde tidligere set forurettede samle flasker, så han tænkte, at det var det, forurettede gjorde på perronen. Han genkendte forurettede, da han så ham stå og råbe. Han sagde flere gange til forurettede, at han skulle gå væk. I starten troede han, at han kunne snakke forurettede til at gå væk. Han sagde det nok 5-10 gange. Han var bange for forurettede. Det var allerfarligst, da forurettede kom helt tæt på. Forurettede råbte stort set ukvemsord uafbrudt under episoden. Forurettede truede ikke tiltalte direkte, men hans kropssprog, adfærd og skældsordene og det, at han kom så tæt på tiltalte, var truende. Da tiltalte stod med kniven, frygtede han, at forurettede ville slå ham ihjel. Derfor stak han forurettede. Han ville have ham til at gå væk, så han ikke havde mulighed for at gøre tiltalte noget. Da han stak, havde han ikke overskud til at tænke på forurettedes sikkerhed, han tænkte kun på sin egen. Han "frøs" fuldstændig, da forurettede pressede sin hals ind mod kniven.

Forevist foto, fil 2, side 109, har tiltalte bekræftet, at det var den kniv, han stak forurettede med.

Der gik nok 10 sekunder fra det tidspunkt, da han stod med kniven tæt på forurettede, og til forurettede vendte sig og begyndte at gå.

Han har ikke været på gårdtur, mens han har været varetægtsfængslet. Han vil helst være for sig selv. Han har haft besøg af sin far og dennes hustru, sidste gang vist nok i november. Derudover har han kun haft besøg af sin forsvarer.

Forurettede har som vidne forklaret, at han husker, at han i slutningen af maj 2025 var på hospitalet i Skejby. Han var blevet syet i halsen. Han ved ikke, hvad der var gået forud for det. Han husker, at han inden da var på Aar-

hus Hovedbanegård, men han husker ikke mere. Han husker ikke at have set tiltalte før. Han husker ikke, hvornår han forlod hospitalet.

Politibetjent Vidne 1 har som vidne forklaret, at han var på arbejde den 29. maj 2025 om eftermiddagen, og han og en kollega blev sendt til Aarhus Hovedbanegård. Meldingen lød først på noget med overfald, og derefter kom der melding om knivstik. De ”landede” ved hovedindgangen som 2. vogn. De gik ind gennem banegårdshallen og ned til spor 3, hvor en patrulje var i gang med at yde førstehjælp. Der var mange mennesker på stedet. Efter kort tid var der en kvinde, som henvendte sig og oplyste, at gerningsmanden befandt sig inde i toget. Hun ville gerne vise, hvor han sad, og de gik ind i vognens forgang, hvorefter hun udpegede den formodede gerningsmand. Vidnet fik øjenkontakt med manden, som rakte hænderne i vej-ret. De gik ind i vognen og tog fat i manden og fik ham ned på gulvet. Manden virkede meget rolig og fattet i situationen. Han udtalte, at det var ham, de skulle have fat i, hvis det havde noget at gøre med den mand, der lå ude på perronen. De spurgte ind til, om manden havde en kniv på sig, og han oplyste, at han havde en kniv i yderlommen på sin rygsæk. En af vidnets kollega fandt kniven, og de fik lagt ham i håndjern.

Han syntes, at anholdelsen foregik stille og roligt, men det har måske virket voldsomt for dem, der sad i toget.

Forevist foto, fil 2, side 109, har vidnet forklaret, at det var den kniv, der ses på fotoet, de fandt i rygsækken.

De førte anholdte ud af toget og fik ham op i en patruljevogn og iklædt dna-dragt. Inden da, mens de stadig var i toget, forklarede anholdte, at han var på vej til Randers, hvor han ville melde sig på politistationen.

Foreholdt fil 2, side 229, rapport, spontane udtalelser fra sigtede, 2. afsnit, har vidnet forklaret, at det godt kan passe, at anholdte sagde som gengivet.

De spurgte anholdte, om han var kommet til skade, hvilket han afviste. De så også selv efter, om han var kommet til skade, men så ingen skader.

Foreholdt fil 2, side 229, 3. afsnit, udtalelsen ”Det var i selvforsvar”, har vidnet forklaret, at han husker, at den anholdte sagde sådan. Han husker ikke, at den anholdte i øvrigt sagde noget om, hvad der var foregået.

Politiassistent Vidne 2 har som vidne forklaret, at han var på arbejde den 29. maj 2025 sidst på eftermiddagen. Han blev sammen med en kollega sendt som første vogn til banegården i Aarhus i anledning af en melding om knivstik. De holdt ved Bruuns Galleri og løb via nogle trapper ned til perronen. Han kunne se, at der var en civil, der sad og holdt på en persons, den forurettedes, hals. Han overtog og forsøgte at stoppe blødningen. Den forurettede lå på jorden og var ukontaktbar, men trak vejret rallende.

Det blev værre undervejs, og de udførte al den førstehjælp, de kunne. Der var masser af blod omkring forurettedes hals. Vidnet undersøgte, hvorfra blødningen kom, og da han fandt åbningen, klemte han til med hænderne for at stoppe blødningen så godt, han kunne. Han kunne se, at forurettede herefter kom lidt mere til bevidsthed, men fortsat var ukontaktbar og bleg. Forurettede tissede også undervejs. Vidnet havde fuldt fokus på forurettedes hals. Vidnets kollega klippede forurettedes tøj af og undersøgte, om der var skader andre steder. De har som politifolk fået kursus i udvidet førstehjælp.

Der var rigtig meget blod, indtil han fik stoppet blødningen, og så snart han lattede det pres, han havde på blødningen, blødte det igen.

Da ambulancepersonalet kom, bad de ham om at fortsætte presset mod såret. De forsøgte at lægge en forbindelse, men det blødte så meget, at forbindingen ikke var tilstrækkelig. De lukkede fortsat hullet med hænderne, mens de transporterede forurettede på båret hen til ambulancen. Da ambulancen kørte, var vidnet færdig med sin opgave på stedet.

Han så ikke nogen kniv omkring forurettede. Da de ankom til stedet, fik han sagt til folk, at førsteprioriteten var forurettede, anden prioritet var at sikre området, og tredje prioritet var at finde en gerningsmand. Mens han udøvede førstehjælp, var der ikke noget, der indikerede, at stedet ikke var sikkert.

Der kom rigtig mange patruljer til stedet, og nogle kolleger tog sig af opgaven med at sikre området.

Han følte, at forurettede var ved at dø mellem hænderne på ham, indtil han fik lukket hullet til blødningen. Han sagde blandt andet "Han er ved at dø". Da hullet blev lukket, blev forurettedes tilstand lidt bedre, og forurettede bad ud i luften om at få noget vand.

Vidne 3 har som vidne forklaret, at hun den 29. maj 2025 sidst på eftermiddagen befandt sig ved cykelstativerne på M. P. Bruuns Gade lige ved trappen, der går ned til den togperron, hvor der skete noget. Hun var lige kommet forbi trappen, da hun hørte råb dernedefra. Hun så ned og kunne se en masse mennesker, der ventede på tog. Hun så en ung mand, den senere forurettede, som gik og råbte. Han var vred og råbte ad alle, han kom forbi. Hun hørte ikke, hvad han råbte. Det virkede ikke, som om råbene var rettet mod nogen bestemt. Folk trådte et par skridt til side for ham, og så gik han videre. Han opsøgte ikke nogen og der var heller ingen, der opsøgte ham. Efterhånden som han kom frem, anrøbede han de næste.

Hun stod måske 50 meter fra forurettede. Hun kunne ikke se detaljer, men havde overblik over hele perronen. Hun blev ved med at holde øje med forurettede, fordi han gik helt ude ved kanten tæt på skinnerne og kiggede ned. Hun kunne se, at han var påvirket og gik og svajede. Hun tænkte, at han måske ledte efter pant eller lignende. Hun var bekymret for, om han faldt ud

på skinnerne, og hun tænkte, at der snart måtte komme et tog, siden folk stod og ventede. Hun blev derfor stående og holdt øje og tog også sin telefon op af lommen og gjorde klar til at ringe 112, hvis han skulle falde ned på skinnerne. Han var efterhånden kommet lidt væk fra de folk, der stod og ventede.

Forurettede kom hen til personen længst ude på perronen. Den pågældende, tiltalte, sad på en bæk i et venteskur med en rygsæk og så ud til at vente ligesom alle de andre. Da forurettede kom hen til tiltalte, råbte han til ham på samme måde, som han havde råbt til de andre. Tiltalte rejste sig, og de begyndte at skændes. Hun hørte ikke, hvad der blev sagt. Det lød, som om de råbte ad hinanden, og de pegede på hinanden. De begyndte at skubbe til hinanden. Hun husker ikke, hvem der først lagde hånd på den anden. De begyndte også at slå på hinanden. Det er hun sikker på. Hun så, at der blev forsøgt uddelt knytnæveslag fra begge sider. Der blev slået eller skubbet fra begge sider. Tiltalte slog eller skubbede nok 3 gange. Forurettede slog ud i luften mange gange og med begge arme, men ramte ikke. Hun ringede 112 i det øjeblik, de begyndte at slå på hinanden, så hendes fokus var et andet sted. Hun opfattede det som et slagsmål. Det var ikke jævnbyrdigt i den forstand, at forurettede ikke ramte. Hun husker det sådan, at tiltalte ramte, men ikke særligt mange gange, måske 3 gange inklusive et skub. Forurettede blev ramt på den øvre overkrop og hovedet.

Forevist foto, fil 2, side 38, har vidnet forklaret, at hun stod ved de cykelskurer, som ses i baggrunden af fotoet. Banegården ligger længere væk.

Tiltalte sad på den bæk, der ses på fotoet. Han og forurettede kom til at stå skråt ud for bænken.

Forurettede ramte også tiltalte, men ikke så ofte. Der var flere slag fra begge parter, som ikke ramte. Der blev slået på overkroppen og i hovedet.

Hun husker ikke, om tiltalte blev ramt i hovedet, men han blev også ramt af slag. Forurettede blev ramt i hovedet mindst 1 gang. Hun husker ikke, at han blev ramt i brystet, men hun tror, at de begge blev ramt i brystet. Slagsmålet var ikke ligeværdigt, for forurettede var så påvirket, at han ikke havde balance og ikke kunne fokusere.

Hun stod fortsat på M. P. Bruuns Gade og havde alarmcentralen i røret, da det så ud, som om slagsmålet hørte op. Hun husker ikke, om hun nåede at si-ge det til alarmcentralen. Tiltalte gik hen til sin rygsæk i venteskuret ca. 3 meter væk. Forurettede gik måske lidt på stedet, men fulgte ikke efter tiltalte, i hvert fald ikke i begyndelsen. Det så ud, som om tiltalte stod og rodede med sin rygsæk. Hun troede, at han ville gå væk, men han lod rygsækken stå og vendte sig rundt mod forurettede. Hun kunne ikke høre, hvad der blev råbt, men der blev råbt fra begge sider, og tiltalte pegede også. Forurettede var påvirket og "helt væk" mentalt. Hun hørte ikke, hvem der startede situa-

tionen igen. Hun ved ikke, hvem af de to, der gik den længste distance, eller hvem der gik imod den anden, men det næste, der skete, foregik ca. 1 meter fra venteskuret.

Foreholdt afhøringsrapport fra den 29. maj 2025, fil 2, side 173ff, har vidnet forklaret, at hun efterfølgende fik forklaringen læst op telefonisk, og hun foretog nogle rettelser i den forbindelse. Hun husker navnlig, at hun havde rettelser til sit signalement af tiltalte.

Nærmere foreholdt side 174, 5. afsnit, 1. linje, ”Hun forklarede, at Tiltalte gik tilbage til bænken, og få sekunder efter gik tilbage til Forurettede”, har vidnet forklaret, at hun har forklaret sådan, men at hun i dag ikke husker det lige så tydeligt. Da tiltalte gik tilbage til forurettede, så det ud, som om de begyndte at slås igen, fuldstændig på samme måde som tidligere. Hun så ikke noget våben. Hun indså først, at der havde været et våben, da personerne gik hver til sit. Forurettede vendte rundt og begyndte at gå hen mod trappen ved banegården. Han havde en lys bluse på, som blev tiltagende mørk. Hun vidste, at det kun kunne være af blod, og løb straks mod trappen, mens hun fortalte alarmcentralen, at der havde været en kniv, og at der var en, der var blevet stukket.

Hun husker ikke, hvor de to mænd havde deres hænder, da tiltalte gik tilbage fra venteskuret. Det var en detalje, hun ikke hæftede sig ved.

Der gik højst 10 sekunder, måske 5-10 sekunder, før forurettede vendte sig og gik. Der var et par slag fra hver part, hvorefter forurettede vendte sig og gik, som om intet var sket. Dette slagsmål varede kortere tid end første gang. Forurettede havde ikke noget i hænderne. Hun kunne ikke se, om tiltalte havde noget i hænderne. Hun vil ikke mene, at tiltalte var trængt op i en krog. Hun forstår godt, at man i et eller andet omfang kunne føle sig truet af forurettede, for han havde en aggressiv fremtoning og virkede utilregnelig. Det virkede ikke, som om han var sur på en specifik person. Alle blev råbt an. Tiltalte havde kunnet trække sig ligesom alle de andre.

Hun har efterfølgende tænkt meget på tiltalte. Hun forstår godt trangen til at vælge kamp og at ville forsvare sig selv, men i situationen var det en kæmpe overreaktion, for der var efter hendes opfattelse så store muligheder for at gå væk, ringe til politiet m.v., frem for at tage sagen i egne hænder. Tiltalte var ikke trængt op i en krog, men kunne være gået væk, eventuelt efter at have efterladt sin rygsæk. Med den tilstand, forurettede var i, ville enhver person have kunnet løbe fra ham, hvilket ikke engang havde været nødvendigt. Man kunne blot træde væk.

Hun tænkte kun på at komme ned til forurettede, da hun så, at han blødte. Hun løb ham i møde. Han var gået hen forbi den bygning, som hun tror er en personalebygning, da hun nåede hen til ham. Hun kunne se, at han havde et stort sår på venstre side af halsen, som blødte rigtig meget. Hun kunne se den

pulserende blødning. For hvert hjerteslag røg der nærmest en deciliter blod ud. Det var sådan, det så ud. Hun fik fat med venstre hånd på hans nakke og holdt højre hånd på hans hals. Hun spurgte, om hun måtte lægge ham ned. Han var meget medgørlig og lagde sig ned uden protest. Hun satte sig ned og lagde tryk på såret. Hun tænkte, at det ikke gjorde noget, at hun trykkede så meget som muligt. Det virkede ikke, som om forurettede var helt klar over, at han var såret, og slet ikke i det omfang, det var tilfældet. Det så ud, som om der også var stikhuller i hans trøje. Hun sagde til alarmcentralen, at der også var stiksår omkring maven, men hun kunne ikke se, om der var no-get.

Hun prøvede at spørge forurettede, om han kunne trække vejret, om han havde ondt og, da han besvimelede, om han var i live. Han lå med lukkede øjne og så ret anspændt ud. Hun var fortsat i tvivl om, hvorvidt han var klar over, hvad der var sket. Hun kunne ud ad øjenkrogen se, at toget var kørt ind på perronen, efter at hun havde lagt ham ned. Hun lagde mærke til, at en per-son, som hun mener var tiltalte, kom hen og standsede et kort sekund ud for dem, hvorefter han igen forsvandt ud af hendes synsvinkel. Hun kiggede ikke op på ham. Hun så ingen kniv.

Hun fik lov til at lægge tryk på såret i nogen tid, hun kan ikke sige hvor længe. Herefter lukkede forurettede øjnene op og så på hende. Han var synligt irriteret på hende. Han sagde, at han skulle op, fordi han skulle tisse, og at hun skulle flytte sig. Hun bad ham om at blive liggende, men hun ville helst ikke sige til ham, at han blødte kraftigt. Andre bad ham også om at blive lig-gende og sagde, at han bare kunne tisse i bukserne. Det ville han ikke, måske var han bekymret for sit tøj. Han blev frustreret og vred og så vredt på hen-de. Hun var bange for, at han ville slå ud efter hende, og så sig nødsaget til at slippe ham. Han rejste sig op og gik hen til en rejsekortterminal og lagde an til at ville tisse op ad den. Hun var et øjeblik i tvivl om, hvorvidt hun havde overreageret, men forurettede nåede ikke ret langt, før han kollapsede. De greb ham, inden han faldt helt om, og fik ham lagt ned igen. Hun lagde igen pres på såret og bad de øvrige tilstedeværende om at holde øje med hans ar-me og ben, så han ikke pludselig slog ud efter hende. Det var vigtigt, at hun ikke slap igen, og at han lå stille. Han lå og missede med øjnene og mumlede lidt. Alarmcentralen sagde, at hvis han blev ukontaktbar, skulle de påbegynde hjertemassage. Dette blev dog ikke nødvendigt, for forurettede var stadig i stand til at mumle noget. Der kom nok 10 betjente og ambulancefolk løbende og omringede dem. En af dem råbte, at der skulle en finger i såret. Da hun slap sit tryk, overtog en betjent. Hun og de øvrige trak sig derefter tilbage.

Ved den første afhøring forklarede hun, hvad hun umiddelbart huskede. Ved den anden afhøring fik hun at vide, at tiltalte havde forklaret, at han havde holdt en kniv op, men ikke stukket med den, og at forurettede var gået ind i kniven. Hun fortalte, at hun ikke havde set nogen kniv, og at hun dengang bare opfattede det som et slagsmål.

Efter at mændene havde været oppe at slås første gang, så hun det sådan, at de gik hver til sit. Forurettede forlod ikke stedet, men gik måske lidt rundt. Hun husker ikke, om han vendte sig væk eller lagde an til at forlade stedet. Hun husker heller ikke hvem af de to, der genstartede slagsmålet. Som hun husker det, foregik det hele indenfor en radius på 2-4 meter. Tiltalte havde et par skridt hen til sin taske, og forurettede blev på stedet. Forurettede var måske 3 eller højst 4 meter fra skuret med bænken.

Hun husker det sådan, at hun så tiltalte gå et par skridt fra sin rygsæk hen mod forurettede, og at forurettede også gik hen mod ham, men hun husker ikke, hvem der gik hen mod den anden først.

Hun husker ikke at have hørt nogen af de to mænd råbe, mens slagsmålene var i gang.

Foreholdt afhøringsrapport fra den 16. september 2025, fil 3, side 14, 5. af-snit, sidste pkt.: ”Efter lidt gik Tiltalte tilbage til bænken og kom få sekunder retur til Forurettede, hvorefter de fortsatte slagsmålet”, har vidnet forklaret, at hun vil tro, at hun har forklaret sådan. Hun opfattede det sådan, at forurettede ikke lagde an til at gå hen til skuret med bænken, og at han ikke flyttede sig fra stedet, men bevægede sig lidt rundt i samme område, hvorimod tiltalte gik hen mod forurettede.

Vidne 4 har som vidne forklaret, at han den 29. maj 2025 sidst på eftermiddagen var på banegården i Aarhus på spor 3. Han stod ved den trappe, der går op til cykelskurene. Han skulle med toget. Han havde en diskussion med en mand, den senere forurettede. Forurettede gik og snakke-de med sig selv og med de folk, der også befandt sig på perronen. Der var in-gen, der tog notits af forurettede. Forurettede sagde noget til ham, og han ville til at svare, men kunne så se, at der var noget i vejen med forurettede. Forurettede lignede en hjemløs og var meget beskidt. Vidnet sagde derfor ik-ke mere, og det gjorde forurettede heller ikke. Forurettede gik videre i ret-ning væk fra banegården og hen mod det sorte skur, der ses på foto, fil 2, si-de 38.

Han blev ved med at se efter forurettede, som han tænkte var lidt skør. He-refter kunne han høre, at der var en, der svarede tilbage på noget, forurettede sagde. Vidnet blev nysgerrig og gik lidt frem for at se, hvad der skete. Han stod ud for det sorte skur. Forurettede stod også tæt på skuret i en afstand fra vidnet svarende til skurets længde. Forurettede forsvandt herefter ud af hans synsfelt, så vidnet ikke kunne se, hvem forurettede diskuterede med. Han så herefter en arm og kunne nu se forurettede træde tilbage. Forurettede vendte sig om mod ham og havde blod over det hele.

Fra forurettede fik kontakt med den anden person, og til han blødende vendte sig om, gik der kun kort tid, måske nogle få minutter. Han har svært ved at vurdere varigheden. Han stod og var ved at lave noget musik på sin

telefon, hvilket er det, han beskæftiger sig med. Episoden varede cirka et "beats" tid, hvilket er måske 2½ minut.

Han kunne ikke se, hvad der foregik bag skuret. Det gik hurtigt op for ham, at forurettede ikke bare var blevet skubbet. Der er ikke nogen, der har en 3 meter blodstråle ud fra halsen på grund af et skub, så han ræsonnerede hurtigt, at forurettede var blevet stukket. Han kunne se forurettede hele tiden, efter at denne blødende havde vendt sig om.

Han så ikke, om der var nogen, der havde en kniv. Det hele gik meget hurtigt. Han så ikke den forurettede have noget i hænderne. I starten var han bange for, om den forurettede kunne have en kniv, men det var ikke tilfældet. Den forurettede lignede en, der havde været hjemløs i lang tid. Han husker det sådan, at forurettede var tomhændet.

Han så ikke, hvad der skete mellem de to personer, inden forurettede kom hen mod ham med blod over det hele. Blodet pumpede ud. Man kan ikke forklare, hvor meget blod der var. Der stod 2-3 meter lange stråler ud, hver gang forurettede trak vejret.

Forurettede gik hen mod vidnet og så på ham, som om han bad om hjælp, mens blodet stod ud af halsen på ham. Vidnet gik lidt i chok. Han skulle have været med det tog, der ankom, Folk stod ud af toget, men ingen gjorde noget. Forurettede kollapsede, og vidnet ringede til politiet. Mens han ringede, kom der en dame ned ad trappen, som råbte, at han skulle sætte en hånd på forurettedes hals for at stoppe blødningen. Damen overtog derefter selv opgaven. De blev begge ved forurettede, indtil ambulancen kom. På et tidspunkt tissede forurettede over det hele.

Da forurettede gik rundt på perronen inden episoden, sagde han ikke rigtig nogen ord, men mest bare nogle lyde.

Foreholdt afhøringsrapport, fil 2, side 192ff, har vidnet forklaret, at han godt kan huske, at betjenten efterfølgende ringede til ham. Han fik gennemgået, hvad han havde forklaret tidligere.

Foreholdt side 193, 2. afsnit og den efterfølgende beskrivelse, har vidnet forklaret, at det, han forklarede politiet, var, at en mand med det beskrevne udseende lige efter episoden var kommet gående forbi dem på perronen. Han så ikke efter, om manden gik ind i toget. Han kunne godt se, at den mand, der gik forbi, havde noget at gøre med det, der var sket. Dette var hans intuition, fordi manden gik roligt forbi dem og kiggede meget. Manden virkede ikke skræmt, men han kan jo ikke vide, om det var sådan, det var. Han så ikke så meget, men sagde til politiet, at det var en helt almindelig dansker på samme højde som ham selv. Han er 188 cm høj.

Han udpegede for politiet manden, som sad i toget og kiggede ud på ham, og

manden blev anholdt.

Vidne 5 har som vidne forklaret, at hun den 29. maj 2025 sidst på eftermiddagen kom kørende ind med toget til Aarhus Hovedbane-gård. Hun sad i toget med ansigtet vendt modsat kørselsretningen. Hun bemærkede to mænd, som stod på perronen tæt over for hinanden med siden til hende. Den ene af mændene havde en kniv, som han holdt i hånden. Den blev holdt truende, og hånden blev holdt op i hovedhøjde. Mændene stod temmelig tæt, uden for en slags busstur på perronen. Hun sad på en vinduesplads, og hun vil tro, at der var 5-6 meter mellem hende og mændene. Hun vil umiddelbart mene, at den mand, som ikke havde en kniv i hånden, stod med hænderne ned langs siden. Manden med kniven holdt kniven i den hånd, der var længst væk fra hende. Hun ved ikke, hvor hans anden arm var. Hun så ikke yderligere, fordi toget rullede videre, og der var en sort bygning, som skjulte det, der foregik. Da toget var stoppet, så hun den mand, der ikke havde haft en kniv, komme gående indsmurt af blod. Han faldt om, og der kom nogen løbende til. Manden rejste sig igen og gik et par skridt, hvorefter han igen faldt om. Vidnet blev siddende i toget, for hun skulle videre til Aalborg.

Forevist foto, fil 2, side 38, har vidnet forklaret, at det, der foregik, skete foran det, hun kalder busskuret. Episoden var hurtigt ude af hendes synsfelt. Fra hun så manden med kniven, og til hun så den anden mand komme gående, gik der ganske kort tid. Det, hun havde set, var nærmest surrealistisk. Hun tænkte, at hun var nødt til at have fat i nogen. Herefter så hun manden komme gående. Der gik måske 2-3 minutter, men det er svært at sætte tid på, hvor lang tid der gik. Det var den tid, der gik, fra toget passerede, og til det stoppede. Det kan også være mindre end 2-3 minutter. Hun ved ikke, hvad der skete i den tid, der gik, fra hun så manden stå med kniven, og til den anden mand kom gående.

Der var mange mennesker på perronen, og politiet kom også meget hurtigt til stede.

Hun blev forskrækket, da manden kom gående, smurt ind i blod. Hun var meget berørt af, at der gik lang tid, før manden var blevet stabiliseret og var kommet op på et spineboard. Hun sad lige ud for det sted, hvor manden lå. Hun så efterfølgende, at politiet anholdt en mand i kupéen foran den, hun selv sad i. Politiet viste hende et foto af denne mand, og han lignede manden med kniven, men hun kan ikke være sikker på, at det var ham. Hun bilder sig ind, at hun ud af øjenkrogen havde set en person springe ind i toget, men hun ved ikke, om det er noget, hun faktisk så.

Da hun, mens toget kørte, så ud ad vinduet, stod de to mænd med siden til hende, ved siden af busskuret og lidt inde mod banegården. De var begge fri af busskuret og var ikke trængt op mod det. Der var måske en meter fra busskuret og hen til manden med kniven, som var den af de to mænd, der stod tættest på busskuret.

Vidne 6 har som vidne forklaret, at hun den 29. maj 2025 sidst på eftermiddagen ankom med tog til Aarhus Hovedbanegård. Hun sad i højre side af toget, og perronen var på togets venstre side, men i forbindelse med at hun skulle have sin taske på, vendte hun sig og så ud mod perronen. Hun så to mænd, der stod meget tæt. Først tænkte hun, at de skændtes, men da hun så efter, kunne hun se, at den ene mand havde fat i den anden mand med venstre hånd og holdt noget op mod hans hals med højre hånd. Det er svært at sige, om manden havde fat i den andens tøj, men det var omkring brystkassen, han havde fat. Den højre hånd holdt han mod den anden mands hals. En-ten kunne hun ikke se, hvad det var, han havde i hånden, eller også forstod hun det ikke. Hånden mod halsen var knyttet. Toget bevægede sig, og hun kunne ikke identificere, hvad det var, manden holdt i hånden, men hun kunne se, at han havde noget i hånden. Som hun husker det, var denne mand iført mørkt tøj og en kasket på. Den anden mand stod med armene ud til siden, med ryggen mod Bruuns Galleri. Han stod, som om han overgav sig eller udtrykte ”Stop, stop”. Han gjorde ikke noget mod manden med kasketten. Han stod, som hun husker det, ikke lænet fremad, men stod helt ”almindeligt” .

Hun så ikke mere, mens hun var i toget, men da hun stod ud, havde hun brug for at identificere, hvad der var sket, og hun derfor til venstre og så manden, som havde stået med armene ud til siden, komme gående med et stiksår i halsen, som blødte meget.

Forevist foto, fil 2, side 38, har vidnet forklaret, at toget kom trillende ind mod perronen. Mændene stod, så vidt hun husker, cirka midt mellem skuret og den pæl, der ses tæt på den mørkegrå bygning.

Efter hendes opfattede lignede manden med kasketten ikke en mand, der var i en livstruende situation, for den anden mand stod jo med armene ud til siden og så ikke ud til at ville gøre noget. Det så derimod lidt presset ud for sidstnævnte.

Foreholdt afhøringsrapport, fil 2, side 169ff, har vidnet forklaret, at hun husker, at hun blev afhørt ude på stedet. Hun har talt i telefon med politiet efterfølgende og har fået sin forklaring oplæst, og hun godkendte da forklaringen.

Nærmere foreholdt side 170, 2. afsnit, har vidnet forklaret, at det godt kan passe, at hun til politiet har forklaret, at den ene mand havde en metalgens-tand, men hun husker det ikke i dag.

Da hun var kommet ud af toget, så hun manden, der havde stået med armene oppe, komme gående meget stille og roligt med blodet pulsende ud af halsen. Hans trøje var helt gennemblødt af blod. Det så voldsomt ud. Der var hurtigt en henne hos manden, og vedkommende fik lagt tryk på mandens hals. Hun gik selv med over og hjalp til, for manden var ikke nem at holde stille. Han blev sur og havde ikke lyst til, at de stod tæt omkring ham, men de forsøgte

at give førstehjælp.

Da politiet ankom, stod hun og de andre, der havde ydet førstehjælp, og ventede på at blive afhørt. Der kom en kvinde ud af toget og sagde ”Han sidder inde i toget”. De sagde til kvinden, at hun skulle sige det til politiet. Politiet hentede herefter manden ud af toget. Han gik stille og roligt med betjentene. Han havde et meget lukket og helt udtrykssløst ansigt.

Manden med kasketten havde forholdsvis fri passage væk fra det sted, hvor episoden udspandt sig. Han var ikke trængt op i en krog. Da hun fra toget så ud ad vinduet og så de to mænd, havde manden med kasketten sin knyttede hånd helt op mod den andens hals. Det er svært at huske, om hans arm var strakt ud, men sådan husker hun det. Så vidt hun kunne se, holdt han hånden stille. Hun ved ikke, i hvor mange sekunder hun kunne se episoden, mens toget bevægede sig. Mens hun sad i toget, var der et tidsrum, hvor hun ikke kunne se de to mænd, fordi toget bevægede sig.

Vidne 7 har som vidne forklaret, at hun den 29. maj 2025 omkring kl. 16.40 ankom til Aarhus Hovedbanegård med tog. Hun sad i toget på en plads ind mod gangen, så hun så ikke ud ad vinduet. Hun stod af toget og så som det første en mand, der lå ned. En kvinde sad hos ham, og der var også to andre personer ved ham. Hun tænkte, at manden var væltet, og at hun ville hjælpe. Da hun kom hen til manden, så hun, at han var blevet stukket i halsen, og det væltede ud med blod. Den kvinde, der sad hos ham, holdt en hånd mod blødningen. Vidnet tog sin taske af og tog mandens hånd for at berolige ham. Det virkede, som om han var gået i chok og måske ikke vidste, at han var blevet stukket. Han ville gerne tisse, og hun sagde til ham, at han bare skulle tisse i bukserne. Hun begyndte også at tage hans bukser af. Hun blev ved med at sige til ham, at han skulle blive hos dem. Han virkede forvirret over, at der sad to damer ved ham. Der var meget tumult på stedet. Manden rejste sig op, og de forsøgte at få ham til at blive siddende. Manden ville hen for at tisse og nåede hen til en søjle, som hun forestiller sig, at han ville tisse op ad. Der væltede han om igen. Det så ud, som om manden var ved at dø. Der var rigtig meget blod, og det sprøjtede. Den kvinde, som havde siddet med hånden mod såret, løb hen til manden igen. De kunne høre sirener, og vidnet løb op ad trappen for at guide politiet det rigtige sted hen. Da politiet kom til stede, tog de over, og vidnet gik over for at trøste den kvinde, der havde siddet med hånden på mandens hals.

Mens hun stod med kvinden, der havde hjulpet manden, og med nogle andre tilstedeværende, var der en kvinde fra toget, der sagde, at hun havde set gerningsmanden komme ind i toget, og at han havde sagt, at det var ham, der havde gjort det.

Hun husker, at politiet, mens hun stod sammen med de andre, kom ud med en mand, som hun går ud fra var gerningsmanden. Hun husker ham som rolig.

Specialkonsulent i drabsafdelingen, Vidne 8, har som vidne forklaret, at han den 29. maj 2025 om eftermiddagen blev sendt til Aarhus Hovedbanegård. De var 4 efterforskere på arbejde, og de tilkaldte yderligere mandskab. Man havde tilbageholdt et tog, som en person var steget på. Der-es opgave på stedet var indledningsvis at tilbageholde så mange vidner som muligt og få dem afhørt.

De ankom via banegårdshallen. Toget holdt med åbne døre, og der var cirka 30 personer til stede og en del togpersonale. På det sted, hvor trappen fra M.P. Bruuns Gade gik ned til perronen, var man i gang med at udføre livred-dende førstehjælp på en tilskadekommet person.

Han vurderede, at de skulle rekvirere teknikere fra NKC. Disse skulle komme fra Fredericia, og han besluttede at foretage en foreløbig gerningsstedsundersøgelse, fordi det trak op til regn.

Han så ingen kniv på perronen. I så fald havde han have sikret og/eller markeret den. Han optog fotos af den voldsomme mængde frisk blod, der var på stedet. Han har været i politiet i 28 år, heraf 23 år i kriminalpolitiet. Han besluttede at starte udefra på perronen og gå i den retning, hvor behandlingen fandt sted. Det drejede sig om flere perronafsnit. Han gik ud til afsnit D og startede undersøgelsen. Det er ham, der har lavet fotomappen, fil 2, side 37ff.

Forevist fotos, fil 2 side 37-54, har vidnet bekræftet, at han har optaget disse fotos med sin mobiltelefon og skrevet de kommentarer, der fremgår, og som er udtryk for hans vurdering.

Der var efter hans vurdering og erfaring meget blod på stedet.

Vidne 9 har som vidne forklaret, at hun skulle med tog fra Aarhus til Aalborg den pågældende dag og derfor opholdt sig på Aarhus Hovedbanegård, hvor hun stod og ventede på perronen. På perronen var der et lille skur, og fra skuret kom der en mand "valsende". Manden var rød ud over alt tøj. Hendes første reaktion var, om det var maling. Manden havde poser i hånden. Hun stod helt forundret, da han kom gående. Pludselig kunne hun se, at han havde et stort hul i halsen. Hun ved ikke, hvad der var gået forud. Der kom enormt meget blod ud fra hans hals, og det kom med stort tryk. Det var tydeligt, at det var meget alvorligt. I det samme kom der en anden kvinde til stede, som begyndte at yde førstehjælp. Vidnet var i chok. Hun vurderede, at der var mange mennesker til stede, som hjalp manden, så hun gik ind i toget og satte sig. Der var to gange to sæder overfor hinanden med et bord imellem. Hun satte sig ved vinduespladsen, stadig meget chokeret over, hvad hun lige havde oplevet. Hun havde ikke siddet der så længe, da en mand kom ind. Han så også chokeret ud. Manden kom hen mod hende og spurgte: "Så du, hvad der skete?" Hendes første reaktion var, at det måtte være en, der også havde set det, der var sket, hvilket faktisk var lidt rart. Han

satte sig ned overfor hende ved vinduet, men på den anden side af bordet. Han sagde herefter: ”Det var mig, der gjorde det” , hvilket hun blev meget chokeret over. Hun tror slet ikke, at hun svarede, og hun tænkte, om det virkeligt var det, han havde sagt. Han sagde: ”Jeg gjorde det i selvforsvar, men jeg ved godt, at jeg gjorde det med en kniv” . Han sagde desuden: ” Du kan også prøve at se, min telefon gik også i stykker” . Han viste hende sin telefon, som havde nogle revner. Han sagde derefter, at han ville tage med toget til Randers, hvor han ville tage til politistationen.

Han sagde ikke, at han havde gjort det, fordi hans telefon var gået i stykker.

Foreholdt afhøringsrapport, fil 2, side 181, fra afhøring den 29. maj 2025, har vidnet forklaret, at betjenten ikke læste op for hende, hvad han skrev ned under afhøringen. Hun har ikke godkendt sin forklaring. Betjenten skrev på en blok.

Manden havde ikke synlige skader.

Nærmere foreholdt side 182, 7. afsnit, har vidnet forklaret, at det, der er gengivet, ikke er korrekt. Det var ikke sådan, hun sagde det til politiet. Hun forklarede det samme, som hun har forklaret nu. Hun opfattede det med mobiltelefonen sådan, at der havde været et uvenskab og en slåskamp, og at manden ville vise, at der også var sket noget for ham. Hun tænkte, at det var lidt ude af kontekst.

Manden sagde også, at han ville tage til politistationen i Randers, hvilket hun vist ikke forklarede politiet, men først kom i tanker om bagefter. Hun var bange i situationen og sagde, at hun lige skulle noget. Derefter gik hun ned i den anden ende af toget, til den bageste vogn, og ringede til sin kæreste. Han anbefalede, at hun gik ud af toget og sagde til nogen, hvad der var sket. Hun stod ud og kunne se, at der stod politibetjente på perronen. Hun løb hen til en af dem, tog fat i hans arm og sagde, at der var en inde i toget, der lige havde sagt, at han havde gjort det. Hun pegede ind i den pågældende tog-vogn og forklarede, at han sad cirka i midten af vognen. Politiet stormede ind. Hun blev stående udenfor og kunne se, at politiet kom ud med manden. Derefter skete der ikke mere for hendes vedkommende.

Manden, der kom ind og satte sig overfor hende, sagde, som hun husker det, ikke andet end det, hun har forklaret.

Vidne 10 har som vidne forklaret, at hun den 29. maj 2025 sidst på eftermiddagen sad i et tog, der var på vej ind til Aarhus Hovedbane-gård. Hun skulle stå af på stationen. Da de trillede ind på perronen, så hun to mænd stå og skændes meget langt ude på perronen, hvor der ikke var andre mennesker i nærheden. Det så usædvanligt voldsomt ud. Hun bor i København, hvor folk ofte står og diskuterer, men hun lagde ekstra meget mærke til dette. Det var fysisk, ikke bare råb. De to mænd var voldelige over for hinan-

den. Hun kunne kun se dem i måske 4-5 sekunder, hvorefter de forsvandt ud af hendes synsfelt. Hun husker ikke nærmere den fysiske konflikt. Hun har svært ved at svare på, om det var dem begge eller kun den ene, der var fy-sisk, men det virkede lidt, som om den ene overfusede den anden. Hun så ik-ke nogen kniv.

Toget rullede ind på perronen, og da hun stod og ventede på at stå ud, kom den ene af de to mænd gående. Hun kunne se, at han blødte. Hun vil tro, at han havde været ude af hendes synsfelt i måske 20 sekunder. Han havde, som hun husker det, haft armene nede under konfrontationen. Den anden mand var konfronterende og stod måske med armene, som om han skubbede.

Da hun fik øje på manden, der blødte, havde han gået cirka 20 meter. Han gik ned til det sted, hvor der stod andre mennesker. Hun husker, at der ikke var så meget blod på hans tøj, lige da hun så ham komme gående, men efter 10 sekunder var tøjet helt gennemblødt. Manden så ud, som om han ikke helt vidste, at der fossede blod ud af halsen på ham. Han faldt ret hurtigt om, og der var mange, der begyndte at hjælpe ham. Hun var nu kommet ud af toget og gik også hen til manden. Hun vidste ikke, om andre også havde set den forudgående konflikt, og hun tænkte på, hvor gerningsmanden var. Hun vurderede efter kort tid, at der ikke var så meget mere, hun kunne gøre, fordi der var mange, der hjalp til. Hun ringede til politiet og forklarede, hvad hun havde set.

Hun så kun den anden mand fra konflikten i de 4-5 sekunder, da toget kørte forbi.

Forevist foto, fil 2, side 39, har vidnet forklaret, at mændene stod lige om-kring det sted, der ses på fotoet, måske endda lidt længere ude.

Forevist foto side 38 har vidnet forklaret, at som hun husker det, foregik konfrontationen mellem de to mænd lidt skjult bag en af de to "bokse", der var på perronen. Det var muligvis bag den mørke bygning, der ses bagest i billedet. Hun stod selv ud af toget tæt ved trappen.

Vicestatsobducent Vidne 11 har foreholdt personundersøgelsesens resumé og konklusion, fil 2, side 149, 1.- 4. afsnit forklaret, at en læsion defineres som en skade. Der kan være tale om blå mærker, hudafskrabninger eller skarprandede læsioner. Nogle læsioner fremkommer ved stumpe traumer som f.eks. slag med bat eller fald mod gulv. De skarprandede læsioner fremkommer ved brug af skarpe genstande, f.eks. knive eller glasskår.

Mennesket har to slags blodkar. Blodårerne, som transporterer det uiltede blod tilbage til hjertet, og pulsårerne, som transporterer det iltede blod fra hjertet ud til organerne. Fortil på halsen er halsblodåren og halspulsåren, og bagtil er nakkeblodåren og nakkepulsåren. I denne sag er det fortal halsblodåren og bagtil nakkepulsåren, der er blevet beskadiget.

Det er læsionen på nakkepulsåren, der er den farlige. Der er tryk på en pulsåre. Man kan dø af en læsion i nakkepulsåren. Hvis man rammer en pulsåre, selvfølgelig af en vis størrelse, kan man forbløde fra den, idet blødningen ikke umiddelbart stopper af sig selv.

Foreholdt side 153, afsnittet "Hals", har vidnet forklaret, at en læsions størrelse ikke i sig selv er farlig. Det afgørende er, hvad læsionen rammer under huden. De skarprandede læsioner har karakter af stik.

Foreholdt side 154, afsnittet "Stikkanaler", sammenholdt med side 156, tegninger af læsion 4 og af stikretningerne, har vidnet fastholdt, at stikdybden i stikkanal A ikke i sig selv er farlig. Det afgørende er, hvad man rammer. Jo dybere man stikker, jo større chance er der dog for at ramme nogle af de dybtliggende kar. Det samme svar gælder hvad angår stikkanal B. Det er i denne sag farligt, at nakkepulsåren er blevet ramt.

Foreholdt side 149, sidste afsnit, linje 1-3, har vidnet forklaret, at de har beskrevet, at læsion 4 består af 2 "ben", som støder sammen. Det har været vigtigt for dem at præcisere, at det er to særskilte læsioner, som er så tæt på hinanden, at de hænger sammen. Den skarprandede læsion er ikke bare ét stik. Der er to særskilte stikkanaler, hvilket viser, at der er blevet stukket mindst 2 gange, i modsætning til hvis man f.eks. stikker én gang og drejer kniven rundt.

Foreholdt side 150, 2. afsnit, har vidnet forklaret, at man indenfor det retsmedicinske felt opererer med 3 grader af kraft; lille, nogen/moderat eller stor kraft. I vurderingen indgår det, hvilken form for væv, der er ramt. Er der tale om en skade på en knogle, vil der være anvendt stor kraft. I dette tilfælde var der ikke ramt en knogle, men alligevel har stikkanalerne en vis dybde. Derfor har de konkluderet, at læsionerne er påført med nogen, men ikke nødvendigvis stor kraft. Konklusionen udelukker ikke, at den, der har ført kniven, har "trykket til". Der kan være anvendt stor kraft, men dette kan de ikke sige.

Foreholdt side 150, 4. afsnit, har vidnet forklaret, at "må det antages" er det tætteste, de som retsmedicinere kommer på at sige, at noget "er". Det er sjældent, at de bruger et stærkere udtryk. De kunne også have brugt udtrykket, at det var deres bedste retsmedicinske vurdering. Det er korrekt, at de anvender 3 kategorier; "Ikke været i livsfare", "Har muligvis været i livsfare" og "Må antages at have været i livsfare". De har anvendt den højeste kategori i denne sag.

Foreholdt side 149, 4. afsnit af resumé og konklusion, har vidnet forklaret, at en voksen mand har cirka 6 liter blod i kroppen. I og med at det er halvdelen af den volumen, man normalt har, der er tilført, er der tale om en stor mængde blod. Mængden er den, som de behandlende læger har vurderet nødven-

dig.

Foreholdt side 154, beskrivelsen af stikkanaler, har vidnet forklaret, at et stik ind i venstre halsvene kan være livstruende, men ikke helt så livstruende som et stik i en pulsåre. Hvis de kun havde skullet vurdere stikket, der er illustreret med stikkanal B, havde de nok vurderet livsfaren i en lavere kategori end ”Må antages at have været i livsfare” .

En blødning, som pulserer ud i sprøjt, stammer fra en pulsåre. En sådan blødning ville i denne sag i givet fald komme fra stikkanal A. Hvis stikket beskrevet med stikkanal B havde været det eneste, ville han ikke forvente, at blodet kom ud i sprøjt. Blodet ville så løbe ud af læsionen.

Forevist side 156, tegningen af stikretning A, har vidnet forklaret, at de her visuelt har vist stikkanal A, der går forfra og bagud, om til det sted, hvor nakkepulsåren er. Tegningen af stikretning B viser, at stikket er sket omtrent i den indtegnede vinkel, gående oppefra og nedad, men samtidig lidt skråt. Pilen på tegningen slutter der, hvor stikkanalen ender. Halsvenen er blevet ramt på vejen, måske lidt under det sted, hvor stikkanal A og B krydser på tegningen. Den venstre halsvene ligger ikke lige så langt inde som nakkepulsåren, idet der er tale om et overfladisk kar. Halsvenen ligger, set i relation til læsion 4, længere fortil end nakkepulsåren, det vil sige tættere på hudens overflade. Halsvenen løber cirka 2-3 cm fra hudens overflade. Halsvenen kan have forskellig diameter alt afhængig af venens forløb. Hans bedste bud er op til 5-6 mm i diameter.

Han ved, at der er udtaget blod- og urinprøver fra forurettede, så man kunne undersøge dem for f.eks. alkohol og euforiserende stoffer, men han er ikke vidende om, at prøverne er blevet analyseret.

Han kan ikke sige, hvor lang en indlæggelse, der anbefales efter en operation som den, der er udført på forurettede. Han er ganske vist selv læge, men sva-ret kræver en udtalelse fra de kliniske læger. Han kender ikke til, hvad der var lægens anbefaling i dette tilfælde.

Hvis der kun havde været en læsion i venstre halsvene, og den tilskadekomne ikke havde fået behandling, ville han nok have konkluderet, at den tilskadekomne ”kan have været i livsfare” , omend halsvenen dog har en speciel struktur i forhold til andre vener.

Personlige oplysninger

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af en retspsykiatrisk erklæring af 22. juni 2025, udarbejdet af overlæge, speciallæge i psykiatri Person, Aarhus Universitetshospital Psykiatrien, Retspsykiatrisk Afdeling, fremgår blandt andet:

” ...

Konklusion

Observanden er herefter ikke sindssyg, og det kan ikke antages, at han på tidspunktet for det påsigtede forhold har været sindssyg eller har befundet sig i en tilstand ligestillet hermed. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi eller anden hjerneorganisk lidelse. Han har ikke ifølge det oplyste været under indflydelse af alkohol eller andre rusmidler på tidspunktet for det påsigtede.

Observanden er opvokset som den yngste af 3 søskende med samlevende forældre frem til morens død af kræftsygdom, da observanden var 9 år gammel. Den tidlige motoriske udvikling er beskrevet som værende normal. Han var tidligt skeptisk overfor fremmede og uinteresseret i at lege med andre børn. Han var genert og tilbageholdende. Han var glad for og god til sport. Han gik i almindelig folkeskole og fik venner, som han dyrkede sport sammen med. Han afsluttede 9. klasse med eksamen, men udgik i 10. klasse og trak sig fra aktiviteter og venner. Han var begyndt at ryge hash og drak også alkohol. Han blev 16 år gammel henvist til PPR (psykologisk pædagogisk rådgivning) og undersøgt af psykolog. Denne fandt normal begavelse, men han havde nogle forarbejdnings- og overbliksvanskeligheder, og der var bekymring for hans sociale forståelse. Han blev henvist til børne- og ungdomspsykiatrien 17 år gammel, hvor man efter udredning vurderede, at han havde diagnosen Aspergers syndrom. Han var under udredningsforløbet indlagt nogle dage i forbindelse med under alkoholpåvirkning og affekt at have været udadreagerende. Han har ikke siden haft kontakt til psykiatrien. Han ophørte med misbrug ved egen hjælp og har ikke siden genoptaget dette. Han har ikke genoptaget undervisning eller taget uddannelse. Han har ikke haft ordinært erhvervsarbejde. Han blev tilkendt førtidspension 20 år gammel på grund af Aspergers syndrom. Han havde en støttekontaktperson gennem nogle år, frem til han flyttede i eget hus. Han flyttede hjemmefra som 22-årig til egen lejlighed og som 26-årig i eget hus i en lille landsby, hvor han fortsat bor alene. Han har kontakt til sin far og til prostituerede, som han opsøger regelmæssigt. Han klarer sig selv i hverdagen.

Ved mentalundersøgelsen findes observanden ikke sindssyg eller på anden vis psykisk syg. Han er præget af autismedidelsen, og der er ikke tvivl om, at han har Aspergers syndrom. Dette viser sig især ved kompromitteret mentaliseringsevne, vanskeligheder ved at indgå i socialt samspil med andre og optagethed af egne interesser. Han lever isoleret og er tilpas med det.

Observanden er herefter på grund af udviklingsforstyrrelse i form af Aspergers syndrom omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig som påsigtet, kan der imidlertid ikke, jf. samme lovs § 68, 2.

punktum, peges på foranstaltninger som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af risikoen for fremtidig ligeartet kriminalitet.”

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i en udtalelse af 7. august 2025 har anført:

”Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet, på baggrund af tilsendte sagsakter med retspsykiatrisk erklæring af 22. juni 2025 ved overlæge Person, Retspsykiatrisk Afdeling, Aarhus Universitetshospital Psykiatrien, om Tiltalte udtale, at han ikke er sindssyg og heller ikke var det på tidspunktet for det påsigtede, hvor han ikke skal have været påvirket af rusmidler. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi eller anden hjerneorganisk lidelse.

Tiltalte er opvokset som den yngste af tre søskende med samlevende forældre frem til morens død af kræftsygdom, da han var 9 år gammel. Han var tidligt skeptisk overfor fremmede og uinteresset i at lege med andre børn. Han var genert og tilbageholdende. Han var glad for og god til sport. Han gik i almindelig folkeskole og fik venner, som han dyrkede sport sammen med. Han afsluttede 9. klasse med eksamen, men udgik i 10. klasse og trak sig fra aktiviteter og venner. Han var begyndt at ryge hash og drak også alkohol.

Tiltalte blev som 16-årig henvist til psykologisk pædagogisk rådgivning og undersøgt af psykolog. Denne fandt normal begavelse, men Tiltalte havde nogle forarbejdnings- og overbliksvanskeligheder, og der var bekymring for hans sociale forståelse. Han blev som 17-årig henvist til børne- og ungdomspsykiatrien, hvor man vurderede, at han havde diagnosen Aspergers syndrom. Han var under udredningsforløbet indlagt nogle dage i forbindelse med under alkoholfpåvirkning og affekt at have været udadreagerende. Han har ikke siden haft kontakt til psykiatrien. Han ophørte med misbrug ved egen hjælp. Han har ikke genoptaget undervisning eller taget uddannelse. Han har ikke haft ordinært erhvervsarbejde. Han blev tilkendt førtidspension som 20-årig på grund af Aspergers syndrom. Han havde en støttekontaktperson gennem nogle år, frem til han flyttede i eget hus. Han flyttede hjemmefra som 22-årig til egen lejlighed og som 26-årig i eget hus i en lille landsby, hvor han fortsat bor alene. Han har kontakt til sin far og til prostituerede, som han opsøger regelmæssigt. Han klarer sig selv i hverdagen.

Ved den aktuelle mentalundersøgelse finder overlægen ikke, at Tiltalte er sindssyg eller på anden vis psykisk syg. Han er præget af autismedidelsen, og der er ikke tvivl om, at han har Aspergers syndrom med kompromitteret mentaliseringsevne, vanskeligheder ved at indgå i socialt samspil med andre og optagethed af egne interesser. Han lever isoleret og er tilpas med det.

Retslægerrådet finder herefter, at Tiltalte på grund af udviklingsforstyrrelse i form af Aspergers syndrom kan henføres til straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan Retslægerrådet imidlertid ikke, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., pege på foranstaltninger som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af risikoen for fremtidig ligeartet kriminalitet.”

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"Alle nævninger og dommere udtaler:

Forhold 1:

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at såvel tiltalte som Forurettede den 29. maj 2025 kort før kl. 16.40 befandt sig på Aarhus Hovedbanegård, perron 3.

Tiltalte har forklaret, at han sad alene i et venteskur på perronen, mens han ventede på toget. Her blev han opsøgt af Forurettede, som kom gående mod ham. Forurettede, som han havde set før, men ikke kendte nærmere, antastede ham med ukvemsord, gik tæt på ham og spyttede på eller mod ham, og de havde herefter en fysisk konfrontation, hvor han ikke kunne formå Forurettede til at gå væk fra stedet. Han besluttede under konfrontationen at hente en kniv i sin rygsæk, som stod ved venteskuret, idet han ville skræmme Forurettede til at gå væk. Da han havde taget kniven, kom han og Forurettede på ny tæt på hinanden. Forurettede trådte tæt hen mod ham, lænede sig frem og pressede sin hals mere og mere ind i kniven, som tiltalte holdt i sin hånd med armen halvt strakt ud i skulderhøjde. Det begyndte at bløde. Herefter trak Forurettede sig 20-30 cm væk fra kniven. Tiltalte har yderligere forklaret, at han på dette tidspunkt frygtede, at Forurettede også havde en kniv, eller at Forurettede ville tage hans kniv fra ham og dræbe ham, og at han derfor stak Forurettede i halsen én gang, hvorefter Forurettede vendte sig om og begyndte at gå væk.

Forurettede, der blødte kraftigt fra halsen, blev kort tid efter episoden indbragt til sygehuset og opereret. Han blev samme aften undersøgt på Retsmedicinsk Institut. Det fremgår af oplysningerne i personundersøgelsen, som lægges til grund, at retsmedicinerne ved undersøgelsen fandt blandt andet to skarprandede læsioner på Forurettedes hals. Læsionerne, der havde karakter af stik og tilsammen dannede et T, var en frisk følge af mindst to skarpe traumer påført med et skarpt redskab som f.eks. en kniv. Den ene stikkanal forløb forfra og bagud og havde en dybde på cirka 6-8 cm. Stikket havde medført læsion af nakkepulsåren. Den anden stikkanal forløb oppefra

og skråt nedad og havde en dybde på 5-7 cm. Dette stik havde medført læsion af venstre halsvene. Stiklæsionerne var påført med nogen, men ikke nødvendigvis stor kraft. Endelig fremgår det, at det må antages, at Forurettede havde været i livsfare, idet han uden den akutte og kompetente lægelige behandling med sammensyning af pulsåren på halsen næppe ville have overlevet.

Forurettede har forklaret, at han ikke husker episoden.

Ingen af de vidner, der befandt sig på eller ved Aarhus Hovedbanegård på gerningstidspunktet, har ifølge deres forklaringer set, at Forurettede blev ramt af en kniv i halsen.

Vidne 5, som sad i toget på vej ind mod banegården, har forklaret, at hun bemærkede to mænd, som stod på perronen tæt over for hinanden. Den ene af mændene havde en kniv, som han holdt op i hoved-højde på en truende måde. Mændene forsvandt derefter ud af hendes synsfelt, men da toget var stoppet, så hun den mand, som ikke havde haft en kniv, komme gående indsmurt i blod.

Vidne 6, som ligeledes befandt sig i toget, har forklaret, at hun, da hun stod og var ved at tage sin taske på, så to mænd, der stod meget tæt. Hun kunne se, at den ene mand havde fat i den anden mand med venstre hånd og holdt noget, som hun ikke sikkert kunne identificere, op mod den anden mands hals med højre hånd. Hånden mod halsen var knyttet. Den anden mand stod med armene ud til siden, som om han overgav sig eller udtrykte ”Stop, stop”. Han stod, som hun husker det, helt almindeligt og lænede sig ikke fremad. Da hun var stået af toget, så hun manden, der havde stået med armene ud til siden, komme gående med et stiksår fra halsen, som blødte meget. Vidne 10, som også befandt sig i toget, har forklaret, at hun kortvarigt så to mænd stå og skændes, at det så usædvanlig voldsomt ud, og at det virkede, som om den ene overfusede den anden. De to mænd var voldelige over for hinanden, og den mand, som senere gik blødende hen ad perronen, havde armene nede under konfrontationen, hvorimod den anden mand var konfronterende og måske stod med armene, som om han skubbede.

Tiltaltes forklaring om, hvordan Forurettede pådrog sig den første knivlæsion, fremstår i sig selv usandsynlig og utroværdig.

På denne baggrund og efter de lægelige oplysninger om stiklæsionernes dybde, som var næsten den samme for begge stik, og den kraft, med hvilken stikkene blev påført, er det uanset tiltaltes forklaring bevist, at tiltalte med sin kniv stak Forurettede mindst to gange og derved påførte ham to stiklæsioner i halsen, sådan som det nærmere er beskrevet i anklageskriftet.

Som anført ovenfor var Forurettede i livsfare som følge af kniv-

læsionerne.

Efter tiltaltes forklaring og forklaringerne fra vidnerne Vidne 5 og Vidne 6 lægges det til grund, at tiltalte stod ganske tæt på Forurettede, da han med kniven hævet, i hvert fald i skulderhøjde, stak Forurettede to gange i halsen.

Herefter, efter knivens art og størrelse og henset til de lægelige oplysninger om stiklæsionernes antal, dybde og retning samt om den kraft, der blev anvendt ved stikkene, er det bevist, at tiltalte, da han stak Forurettede, indså, at Forurettede med overvejende sandsynlighed ville dø af knivlæsionerne, hvis ikke han modtog livreddende hjælp. Tiltalte havde således forsæt til manddrab. Hverken det forhold, at tiltalte efter det oplyste er diagnosticeret med autisme, eller at han ifølge sin forklaring var i en choktilstand og derfor ikke tænkte på noget, kan føre til et andet resultat.

Tiltalte har forklaret, at Forurettede, helt indtil han blev ramt af kniven, var konfronterende, brugte ukvemsord, spyttede mod eller på tiltalte og gik helt tæt på ham, selv om tiltalte mange gange forsøgte at skabe afstand mellem dem. Han opfattede Forurettedes adfærd og udtalelser som truende. Han og Forurettede slog gensidigt ud mod eller skubbede til hinanden.

Vidne 3, som befandt sig på M. P. Bruuns Gade og kunne se ned på togperronen, og som det eneste af vidnerne overværede hele forløbet mellem tiltalte og Forurettede, har forklaret, at hun forud for hændelsesforløbet kunne se Forurettede gå langs med perronen og råbe vredt ad alle, han kom forbi. Da Forurettede kom hen til bænken, hvor tiltalte sad, råbte han også ad tiltalte, og tiltalte rejste sig, hvorefter de begyndte at skændes og skubbe til hinanden. Hun husker ikke, hvem der først lagde hånd på den anden. På et tidspunkt troede hun, at slagsmålet stoppede, idet tiltalte gik tilbage til bænken og rodede med sin rygsæk, men herefter vendte tiltalte sig på ny mod forurettede, og de kom igen tæt på hinanden. Det så ud, som om de igen begyndte at slås på samme måde som tidligere. Begge slog et par gange, hvorefter Forurettede vendte sig om og gik.

Retten finder herefter ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at Forurettede under hele forløbet var aggressiv og konfronterende og blandt andet spyttede mod eller på ham, og at der således i dette omfang var tale om et påbegyndt og/eller overhængende, uretmæssigt angreb mod tiltalte. Det må imidlertid efter bevisførelsen lægges til grund, at Forurettede var ubevæbnet, at han ikke udtalte trusler mod tiltalte, og at han i forbindelse med knivstikkene stod med armene nede langs eller ud fra kroppen. Det må desuden lægges til grund, at tiltalte havde mulighed for at bevæge sig væk fra Forurettede. Knivstikkene var derfor ikke nødvendige for at modstå eller afværge det påbegyndte eller overhængende angreb. De gik

desuden åbenbart ud over, hvad der under hensyn til angrebets farlighed, angriberens person og det angrebne retsgodes betydning var forsvarligt, ligesom de ikke var rimeligt begrundet i den ved angrebet fremkaldte skræk eller ophidselse.

Tiltalte er derfor ikke straffri i medfør af straffelovens § 13. Den omstændighed, at tiltalte, muligt som følge af den oplyste diagnose, har opfattet situationen som faretruende, kan ikke føre til et andet resultat.

Forhold 2:

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i dette forhold. Erkendelsen støttes af de øvrige oplysninger i sagen. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i forholdet.

Derfor bestemmes:

Tiltalte, er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet."

Sanktionsspørgsmålet

Alle voterende har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Straffen fastsættes derfor til fængsel i 6 år, jf. straffelovens § 237, jf. § 21, og knivlovens § 7, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1.

Retten har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på, at straffen for drabsforsøg efter sædvanlig praksis er fængsel i 6 år, og at der ikke foreligger omstændigheder i formildende eller skærpende retning, der giver grundlag for at fravige dette udgangspunkt.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Godtgørelse

De juridiske dommere tager påstanden om godtgørelse til følge som nedenfor bestemt, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4. Kravet forrentes efter samme lovs § 16.

Dommerne har på den ene side lagt vægt på karakteren og grovheden af forhold 1, men har på den anden side lagt vægt på, at der ikke foreligger oplysninger om følgerne for Forurettede.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, straffes med fængsel i 6 år.

Hos tiltalte konfiskeres en kniv.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 20.000 kr. til Forurettede ved bistandsadvokat Michael Egholm, Advokatfirmaet Egholm, Ryesgade 9, 8000 Aar-hus. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Dommer 1
Dommer 3

Dommer 2